

[...]

30.195/II/PF

[...]

Betreft: klacht tegen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – Dienst Kijk- en Luistergeld.

Ter zitting van 1 juli 1999 heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht van een Franstalige, de heer [...], [...]te Brussel, die van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – Dienst Kijk- en Luistergeld, een Nederlandstalig betaalbiljet heeft ontvangen voor een televisietoestel dat zich bevindt in zijn tweede verblijfplaats te Linkebeek, [...].

Volgens de klager is zijn taalaanhorigheid bekend aangezien het bewuste document hem tot dusver steeds in het Frans werd toegestuurd.

*

* *

Ingevolge onze vraag om inlichtingen terzake heeft uw geachte voorganger ons meegedeeld dat de klager geen aanvraag heeft ingediend tot het verkrijgen van een Franstalig betaalbiljet, conform de bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap vigerende regeling.

Bovendien moeten alle berichten, mededelingen en formulieren die uitgaan van de Dienst Kijk- en Luistergeld en betrekking hebben op toestellen die op Vlaams grondgebied worden gehouden, en geadresseerd worden aan inwoners van Brussel-Hoofdstad, in het Nederlands worden gesteld.

*

* *

De betaalbiljetten en de controleberichten zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Met toepassing van artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, is m.b.t. de gemeenten met een speciale regeling, op de diensten waarvan de werkkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat, de taalregeling van toepassing die door de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.

Volgens artikel 25, § 1, van de SWT gebruiken de plaatselijke diensten van de randgemeenten voor hun betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Dat artikel voorziet in faciliteiten enkel voor de Franstalige inwoners van de randgemeenten en niet voor de inwoners van gemeenten uit een ander taalgebied.

Aangezien de klager in een gemeente van Brussel-Hoofdstad woont, kan hij geen beroep doen op de faciliteiten die bestemd zijn voor de inwoners van Linkebeek – ook niet wanneer hij aldaar een tweede verblijfplaats heeft.

De VCT acht, met drie stemmen van de Nederlandse afdeling en vier stemmen tegen één van de Franse afdeling, de klacht ontvankelijk maar niet gegrond.